

[Nygaard.]

kødeligt, hvis den ærede Gruppe nogen Sinde skulde komme over tre, for saa kan Medlemmerne ikke længere have hver sit Standpunkt. Endnu gaar det, at den ene siger ja og den anden nej, og skulde der komme et Medlem til, kan han jo svare: Stemmer ikke.

I Øjeblikket er de altsaa to, og den ene siger ja, den anden nej; een fra een er Nul, og det ærede Medlem Hr. Holsteins Indflydelse paa denne Afstemning er dermed reduceret til Nul. Jeg beklager det. Det ærede Medlem gav forleden det konservative Folkeparti forskellige Raad med Hensyn til, hvordan det skulde stille sig heroverfor. Det ærede Medlem kunde dog vist have tænkt sig, at det var at ofre Guds Ord paa Ballelars saadan i Almindelighed, men han skulde have ofret noget af Tiden paa at omvende sin Vaabenfælde, saa havde Situationen nu alligevel været lidt gunstigere for os.

Jeg skal ikke komme ind paa alt det, der blev sagt fra de forskellige Organisationer mod dette Lovforslag. Jeg skal ikke opholde Tiden med at læse den lange Skrivelse op, som den faste Voldgiftsret har sendt Udvalget i Fjor, jeg skal blot gøre opmærksom paa, at den faste Voldgiftsret ganske enstemmigt, baade de to Repræsentanter for Arbejdsgiverne og de to Repræsentanter for Arbejderne, begge Juristerne, baade han, der var valgt af de samvirkende Fagforbund, og han, der var valgt af Arbejdsgiverforeningen, og Højesteretsdommer Topsøe-Jensen, alle 7, udtaler sig paa det skarpeste mod dette Forslag og i Virkeligheden trævler det op fra Ende til anden som det umulige Forslag, det er. (Afbrydelse: Det er offentliggjort i Folketingets Betænkning!). Ja, det forandrer jo ikke noget ved Sagen, Sandheden staar ved Magt, og det ærede Medlem kan faa den faste Voldgiftsret til Ord til andet at godkende, hvad den skrev i Fjor. Jeg har heller ikke sagt, at jeg vil læse Skrivelsen op; den staar i Betænkningen fra i Fjor, og jeg gaar ud fra, at i hvert Tilfælde Udvalgsmedlemmerne har læst den, ogsaa Flertallets Udvalgsmedlemmer, der her har indstillet Forslaget til Vedtagelse.

Men det maa være gaaet dem forbi alligevel, at man her stod overfor en Institution, man ikke kan lade ligegyldig om. Man kan ikke i Spørgsmaal, hvor der er Tale om kollektive Aftaler, hvor der er Tale om Forholdet mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, lade ligegyldig med, hvad

en Institution som den faste Voldgiftsret mener; og specielt, naar den faste Voldgiftsrets Mening om denne Sag er en enstemmig Mening, saa skal der mere end Mod til at lægge et Forslag paa Tingets Bord som det, der ligger, og ikke tage Hensyn til, hvad der er blevet sagt, ikke tage Hensyn til den Kendsgerning, at vi i Øjeblikket er ude paa Mosegrund, og at ingen af os ved, om vi begaar noget lovligt eller ulovligt paa dette Omraade.

I Stedet for at tage den store, jeg indrømmer, meget vanskelige Opgave op at undersøge, hvordan man kan faa fastlagte Regler, saa man ved, hvad man skal rette sig efter, laver man det Kvaksalveri, man her har lavet, hvorefter det den Dag, dette Forslag bliver til Lov, er ganske umuligt for nogen Arbejder her i Landet, hvis han overhovedet vil røre sig organisationsmæssigt, at vide: falder du nu ind under denne Lov, eller falder du ikke ind under den?

Derfor burde man have fulgt os, da vi stemte for det ærede Medlem Hr. P. Munchs Forslag om at faa Spørgsmaalet undersøgt paa sagkyndig Maade fra først af, eller man burde i Dag, da der blev fremsat et Forslag om at føre dette Lovforslag hen, hvor det hører hjemme, som det Straffelovforslag, det er — det indeholder jo ikke andet end Straffeparagraffer, det er jo i Virkeligheden det eneste, der er i det —, lade nogle Jurister, der havde Begreb om Straffelovbestemmelser, behandle det. Men det bedste havde selvfølgelig været at følge det ærede Medlem Hr. P. Munchs Forslag. Denne Sag drejer sig ikke bare om, at der kommer til at staa noget paa et Stykke Papir, og saa er den i Orden.

Jeg forstod den ærede Ordfører for Flertallet, da han sidst havde Ordet, saaledes, at nu gad han ikke snakke mere om dette, men nu skulde det trumfes igennem, og saa kunde vi i øvrigt sige, hvad vi vilde. Forslaget er ikke blevet bedre, fordi man har haft Retspartiet med som Fødselshjælper i denne Affære, det er og bliver et Misfoster, hvordan man saa vender og drejer det. Og jeg vil henstille til Tinget, at man ikke vedtager et Forslag, der er saa uklart og saa ubehjælpsomt affattet som det foreliggende. Jeg anbefaler Tingets Medlemmer at stemme imod det.

Holstein: Naar en Domstol skal fortolke en Lovparagraf, spørger de først: Hvad ligger der i Paragraffens Ord, og